

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Petru URSACHE

judecători

Nadejda TOMA

Ghenadie NICOLAEV

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Nicoară Cristian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Nicoară Cristian Andrei, născut la 24.08.1994, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Alecu Russo nr.24, ap.158.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.11.2013 – 23.09.2014,

Instanța de apel: 24.10.2014 – 19.12.2014,

Instanța de recurs: 27.02.2015 – 29.04.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 23 septembrie 2014, inculpatul Nicoară Cristian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, adică 5000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Dumitriu Diana a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului prejudiciul material în suma de 36475 lei, prejudiciul moral în sumă de 20000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 3000 lei.

2. Pentru a se pronunța astfel, instanța a stabilit că, Nicoară Cristian la data de 26 iulie 2013, aproximativ la ora 23.10, conducând autoturismul de model "Ford Mondeo" cu n.î. C YU 007, fiind treaz, cu permis de conducere

valabil categoriei mijlocului de transport pe care-l ghida, deplasându-se în mun. Chișinău pe bd. Mircea cel Bătrîn din direcția str. Alecu Russo spre str. Petru Zadnipru, ajungând lângă stația pentru transport obștesc și fiind în perimetrul imobilului nr. 2 de pe bd. Mircea cel Bătrîn, loc unde pe partea carosabilă era amenajată trecerea pietonală, marcată cu marcaj rutier 1.14.1. - anexa nr. 4, capitolul I al RCR și semnalizată corespunzător prin indicatorul rutier 5.50.1 - anexa nr.3, capitolul V din RCR, având viteză sporită, nu a ținut seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele de drum, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, manifestând neglijența, nu a cedat trecerea pietonilor, iar în consecință a comis tamponarea părții vătămate Dumitriu Diana Teodor, născută la 25 mai 1971, care în acel moment, în calitate de pieton traversa regulamentar carosabilul bulevardului Mircea cel Bătrîn pe trecerea neregulată pietonală de la dreapta la stânga relativ sensului de deplasare a automobilului de model "Ford Mondeo" cu n.î. C YU 007, condus de Nicoară Cristian. În rezultatul impactului, părții vătămate Dumitriu Diana Teodor, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2595/D din 29 octombrie 2013 i-au fost cauzate vătămări corporale, sub forma de plagă confuză deschisă articulației genunchiului stîng, complicată cu bursită septică și hematom infectat, excoriația antebrațului drept, care condiționează dereglare de lungă durată a sănătății și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța de fond a stabilit că în acțiunile inculpatului Nicoară Cristian se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal "*adică, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*".

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apel, inculpatul Nicoară C., avocatul Medeleanu R. în numele părții vătămate Dumitriu D. și procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Severin V.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Nicoară Cristian să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. În conformitate cu art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a pedepsei principale stabilite pe un termen de probă de 2 ani. De asemenea a solicitat să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă Dumitriu D.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că prin fapta sa infracțională, deși comisă din imprudență, inculpatul Nicoară Cristian a cauzat vătămarea corporală medie a unei persoane, de aceea pedeapsa amenzii aplicată inculpatului pentru infracțiunea săvârșită este prea blândă, pedeapsa stabilită fiind incorect individualizată.

De asemenea procurorul a indicat asupra faptului, că instanța incorect a aplicat pedeapsa complementară, privarea de dreptul special de a conduce mijloace de transport, deoarece aceasta putea fi aplicată numai în cazul stabilirii în calitate de pedeapsă principală a pedepsei închisorii, așa cum este indicat în sancțiunea art. 264 al. (1) Cod penal.

Procurorul a menționat în acest sens că, în cazul când instanța de judecată a decis aplicarea în privința inculpatului a pedepsei amenzii și totodată a pedepsei complementare, privarea de dreptul special de a conduce mijloace de transport, aceasta urma să motiveze această soluție, făcând referință la prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, conform căruia „privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă, dacă ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”.

Astfel, în opinia procurorului, instanța de judecată a aplicat inculpatului o pedeapsă contrar sancțiunii prevăzută de art. 264 alin.(1) Cod penal, în alte limite decât cele prevăzute de lege fără a face trimitere la prevederile art. 65 Cod penal.

3.2. Avocatul Medeleanu R. a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri conform căreia inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare în baza art. 264 alin. (1) Cod penal și să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciul moral în sumă de 150000 lei.

În susținerea cerințelor sale avocatul a indicat asupra faptului, că instanța de judecată a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, deoarece inculpatul nu a făcut concluzii în urma celor întâmplate și nu a încercat să achite părții vătămate suma prejudiciului material sau moral.

De asemenea avocatul Medeleanu R. a menționat că sumă de 20000 lei, încasată de către instanța de judecată în calitate de prejudiciu moral nu este suficientă, fiind una inechitabilă, deoarece nu s-a ținut cont în deplină măsură

și suferințele fizice și psihice, suportate de către partea vătămată în urma accidentului rutier, precum și de faptul că consecințele acestuia i-au schimbat sub aspect negativ viața părții vătămate pe un timp nedeterminat.

3.3. Inculpatul prin apelul declarat și apelul suplimentar a solicitat casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea ce ține de admiterea parțială a acțiunii civile, solicitând pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea în principiu a acțiunii civile, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a indicat că instanța de fond nu a ținut cont și nu s-a expus pe marginea obiecțiilor formulate de inculpat cu referire la acțiunea civilă și anume că materialele cauzei nu conțin probe ce ar confirma cu certitudine cuantumul acțiunii civile.

Tot în apelul declarat inculpatul a invocat că instanța de fond la stabilirea pedepsei complementare n-a ținut cont de faptul că conform prevederilor art. 264 alin. (1) Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport constituie o pedeapsă complementară, care poate fi aplicată doar la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a pedepsei închisorii, dar nu și în cazul celorlalte categorii de pedeapsă prevăzute de norma menționată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014 apelul declarat de inculpat a fost respins ca nefondat. A fost admis integral apelul declarat de procuror și parțial a fost admis apelul declarat de avocatul Medeleanu R. în interesele părții vătămate, a fost casată sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Nicoară Cristian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii aplicată inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului Nicoară Cristian în beneficiul părții vătămate Dumitriu Diana, prejudiciul material în sumă de 36475 lei, prejudiciu moral în sumă de 40000 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei, iar în rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Nicoară Cristian în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, reținând în acest sens probele cercetate de instanța de fond, la rândul său instanța de apel a stabilit că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Dumitriu Diana din cadrul ședinței judiciare;
  - declarațiile martorului Dumitriu Mihaela din cadrul ședinței judiciare;
  - raportul ofițerului de urmărire penală privind înregistrarea materialului în REI-2 DP mun. Chișinău (f. d. 4);
  - proces verbal de cercetare la locul accidentului rutier, din 27 iulie 2013 cu foto tabel (f. d. 7-8, 10);
  - schița accidentului rutier, anexată la procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 27 iulie 2013 (f. d.9);
  - îndreptarea pentru stabilirea stării de ebrietate a conducătorului auto Nicoară Cristian (f. d. 11);
  - procesul-verbal nr. 740 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, întocmit la 27 iulie 2011 în cadrul Dispensarului Narcologic Republican (f. d. 12);
  - certificatul de vizită nr. 57416, din 27 iulie 2013 (f. d. 13);
  - raportul de constatare medico-legală nr. 2183/D, din 20 septembrie 2013 (f. d. 17-18);
  - declarația lui Nicoară Cristian șefului Direcției de Poliție mun. Chișinău, din 27 iulie 2013 (f. d.19);
  - raportul de expertiză medico-legală nr. 2595/D, din 29 octombrie 2013 (f. d. 24);
  - procesul-verbal de audiere a martorului Dumitriu Mihaela, din 22 octombrie 2013 (f.d.30-31);
  - procesul-verbal de audiere a martorului Mihailov Irina, din 22 octombrie 2013 (f. d. 32);
  - trimitere - extras medical din 06 septembrie 2013 (f. d. 33);
  - foaia de parcurs pentru autoturisme seria WO nr. 345604 (f. d. 34);
  - copia permisului de conducere pe numele lui Nicoară Cristian; copia certificatului de înmatriculare nr. 127205677 asupra automobilului Ford Mondeo cu n.î. C YU 007; polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă seria AT nr. 0056927 din 30 august 2012 (f. d. 36);
- Instanța de apel a statuat că instanța de fond i-a stabilit inculpatului Nicoară Cristian o pedeapsă prea blândă, menționând că la individualizarea pedepsei în acest caz un rol important îl au următoarele circumstanțe.

Astfel, potrivit deciziei instanței de apel, deși inculpatul a recunoscut vina și a declarat că se căiește de cele comise, recunoaște că vătămrile produse părții vătămate necesită cheltuieli, acesta n-a contribuit și n-a compensat în nici un fel cheltuielile suportate pentru tratamentul părții vătămate Dumitriu Diana, nu a vizitat-o și nici scuze de la ultima nu și-a cerut, demonstrând nepăsare și insensibilitate față de suferințele ultimei.

Din aceste considerente instanța de apel a conchis, că instanța de fond nu a apreciat obiectiv comportamentul inculpatului Nicoară Cristian după comiterea accidentului, stabilindu-i o pedeapsă cu amendă, fără a ține cont de atitudinea nepăsătoare a inculpatului față de consecințele faptei sale.

În consecință instanța de apel a concluzionat asupra admiterii integrale a apelului declarat de către procuror, recunoscându-l vinovat și condamnându-l pe Nicoară Cristian în baza art. 264 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei închisorii, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport în calitate de pedeapsă complementară.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de apel de asemenea a menționat că instanța de fond la examinarea acțiunii civile corect a concluzionat încasarea din contul inculpatului Nicoara C. în beneficiul părții vătămate Dumitriu D., a prejudiciului material în suma de 36 475 lei, ținând cont de faptul că la Dumitriu Diana conform raportului de expertiză medico-legale nr. 2595/D din 29 octombrie 2013 s-a constatat: plagă contuză deschisă articulației genunchiului stâng, complicată cu bursită septică și hematom infectat; excoriație antebrățul drept, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări medii (f. d. 30-31), iar potrivit Fișei de trimitere medicală din 06 septembrie 2013, între 27 iulie 2013-06 septembrie 2013 Dumitriu Diana s-a aflat la tratament medical în staționar în legătură cu suferirea vătămarilor corporale în rezultatul acțiunilor ilicite a inculpatului (f. d. 33).

Instanța de apel a considerat că în suportul concluziilor sale cu privire la admiterea acțiunii civile în ce privește încasarea prejudiciului material urmează a fi puse imaginile foto și bonurile de plată pentru medicamente și tratament medical în perioada după producerea accidentului rutier din 26 iulie 2013 prezentate de către partea vătămată (f. d. 88-106, 110-120), deoarece acestea demonstrează legătura causală dintre accidentul produs și prejudiciile materiale suferite, **precum și întinderea** prejudiciului material suportat de partea vătămată Dumitriu Diana.

De asemenea instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a ajuns în mod justificat la concluzia că din contul lui Nicoară Cristian urmează a fi încasat în beneficiul lui Dumitriu Diana cheltuielile de judecată în suma de 3000 lei, deoarece în cadrul procesului penal partea vătămată și civilă Dumitriu D. a fost reprezentată în judecată de un avocat, cheltuielile pentru asistența juridică acordată de către acesta fiind confirmate de către aceasta.

Instanța de apel a stabilit că suma prejudiciului moral 150000 lei

solicitată de a fi încasată din contul inculpatului Nicoară C. de către partea vătămată este exagerată, iar suma de 20000 lei, dispusă spre încasare în calitate de prejudiciu moral de către instanța de fond este prea mică, de aceea, reieșind din suferințele fizice și psihice suportate de către partea vătămată în urma infracțiunii, instanța de apel a concluzionat că din contul inculpatului urmează a fi încasat în beneficiul părții vătămate Dimitriu Diana un prejudiciu moral în sumă de 40000 lei.

6. La data de 16 februarie 2015, împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Nicoară C., solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri în ordinea stabilită pentru prima instanță prin care să-i fie stabilită pedeapsa amenzii, exclusă aplicarea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, precum și dispusă admiterea în principiu a acțiunii civile, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

În motivarea recursului inculpatul a indicat:

- instanța de apel greșit a concluzionat admiterea acțiunii civile înaintată de Dumitriu D., deoarece bonurile de plată anexate la dosar nu confirmă cu certitudine suma prejudiciului material suportat de către partea vătămată, în special, a cheltuielilor pentru medicamente și tratament, iar suma prejudiciului moral care a fost încasată din contul inculpatului prin decizia atacată nu este justificată;

- instanța de apel a stabilit inculpatului o pedeapsă contrar prevederilor art. 7, 75 Cod penal, neținînd cont de faptul, că în privința inculpatului nu s-au stabilit circumstanțe agravante, iar circumstanțe atenuant sunt recunoașterea vinovăției și căința sinceră;

- în decizia instanței de apel se conține o eroare și anume instanța dispune admiterea integrală a apelului, dar în același timp acțiunea civilă a fost admisă parțial.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, indicînd că instanța de apel a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată atît în partea ce ține de acțiunea civilă, precum și în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

8. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. 1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din textul recursului, recurentul invocă că instanța de apel la examinare cauzei a comis următoarele erori de drept: „ *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”, ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. 1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma criticilor aduse de recurent în baza art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul*, în partea ce ține de acțiunea civilă.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Conform art. 1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit prevederilor art. 225 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

Colegiul penal constată că instanța de apel la adoptarea deciziei în latura civilă s-a condus de prevederile art. 387 alin.(1) Cod de procedură penală care prevede că „*odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge*”, motivându-și soluția în modul expus la pct. 5 al prezentei decizii și n-a comis careva erori de drept în această parte.

Astfel, Colegiul reține că partea vătămată Dumitriu D., folosindu-se de drepturile sale procesuale a depus acțiune civilă în conformitate cu legea procesual penală și a argumentat-o prin probe, iar partea apărării, deși

dispunea de toate pârghiile necesare, oferite prin lege: de a înainta cereri, demersuri, de a prezenta probe, s-a limitat doar la nerecunoașterea și negarea declarativă a sumei prejudiciilor indicate în acțiunea civilă.

Totodată, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul consideră că în speța examinată n-a fost constatată prezența a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece argumentele expuse în recursul depus au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor invocate instanța de apel s-a pronunțat în decizia atacată.

Cu referire la motivele recursului încadrate în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea inculpatului a unei pedepse prea aspre, Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore,

sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

Instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Nicoara C., pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, deoarece a aplicat inculpatului pedeapsa, reieșind din prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, totodată avînd în vedere și faptul că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal constată că concluzia instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Nicoară Cristian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 04 iunie 2015.

Președinte	(semnătura)	Petru URSACHE
Judecător	(semnătura)	Nadejda TOMA
Judecător	(semnătura)	Ghenadie NICOLAEV